

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 12Pc/18/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117220243
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Heinrichová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2021:4117220243.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra v právnej veci žalobkyne: G. H., nar. XX.X.XXXX, bytom G., E. ulica XXXX/XX, zast.: Mgr. Barbora Nováková, advokátka, so sídlom Nitra, Štefánikova 15, proti žalovanému: G. R., nar. XX.X.XXXX, bytom G., F. XXXX/XX, zast.: JUDr. Zuzana Porubská, advokátka, so sídlom Nitra, Farská 25, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, sudkyňou Mgr. Ivanou Heinrichovou, takto

rozhodol:

Súd vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nasledovne:

I.Súd prikazuje do výlučného vlastníctva žalovaného nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, nachádzajúce sa v kat. úz. G., obec U., okres U., a to stavba - rodinný dom so súp.č. XXXX postavený na parc.č. XXX/X.

II.Súd prikazuje žalobkyni zostatok finančných prostriedkov na účte žalobkyne vo Fio Banka, a.s. vo výške 307,17 eura.

III.Závazok zo Zmluvy o úvere č. 403/192/2008 uzatvorenej so ŠFRB vyčíslený ku dňu 28.7.2016 v celkovej výške bol 30.708,59 eura preberá žalovaný.

IV.Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni z titulu úplného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 19.344,23 eura a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V.Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Nitra súdny poplatok za žalobu vo výške 1.276,50 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI.Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1.Žalobkyňa sa žalobou doručenou súdu dňa 26.5.2017 domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov tak, že navrhovala prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného nehnuteľnosti - rodinný dom, hnutelné veci - osobné motorové vozidlo a motocykel, a nesplatený zostatok úveru, s tým, že jej bude prikázaný zostatok finančných prostriedkov na účte a žalovaný jej vyplatí finančnú sumu vo výške jednej polovice rozdielu, o ktorý podiel žalovaného prevyšuje podiel žalobkyne.

2.Okresný súd Nitra vo veci rozhodol dňa 6.3.2019 rozsudkom č.k. 12Pc/18/2017-210 tak, že vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov nasledovným výrokom: „Súd prikazuje do výlučného vlastníctva žalovaného nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, nachádzajúce sa v kat. úz. G., obec

U., okres U., a to stavba - rodinný dom so súp.č. XXXX postavený na parc.č. XXX/X. Súd prikazuje žalobkyni zostatok finančných prostriedkov na účte žalobkyne vo Fio Banka, a.s. vo výške 307,17 eura. Závazok zo Zmluvy o úvere č. 403/192/2008 uzatvorenej so ŠFRB vyčíslený ku dňu 28.7.2016 v celkovej výške bol 30.708,59 eura preberá žalovaný. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni z titulu úplného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 9.390,85 eura a to do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalobkyňa je povinná zaplatiť na účet Okresného súdu Nitra súdny poplatok za žalobu výške 1.029,50 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaný je povinný zaplatiť na účet Okresného súdu Nitra súdny poplatok za žalobu vo výške 1.029,50 eura do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

3. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, Krajský súd v Nitre uznesením č.k. 12CoP/38/2019-289 zo dňa 29.9.2020 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. Právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní uviedla, že masa BSM je uvedená v žalobe, predmetom vyporiadania bude nehnuteľnosť, z hnutel'ných vecí osobné motorové vozidlo Ford a motocykel Suzuki. Ďalej bude predmetom vyporiadania finančný zostatok na účet a ako pasívum nesplatený zostatok úveru. Navrhla nehnuteľnosť prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného so zostatkom úveru. Zostatok finančných prostriedkov na účte navrhujú prikázať žalobkyni. Manželstvo strán sporu bolo dňa 28.7.2016 právoplatne rozvedené, navrhla prikázať nehnuteľnosti, vozidlo Ford a motocykel Suzuki žalovanému, zostatok finančných prostriedkov na účte žalobkyni. Pasíva navrhla prikázať žalovanému s tým, že bude vyplatený vyrovnávací podiel. Žalobkyňa namieta platnosť kúpnych zmlúv, tieto sú neplatné, pretože žalovaný nakladal so spoločným majetkom bez súhlasu druhého manžela. Kúpna zmluva ohľadne motocykla je absolútne neplatná, pretože v nej nie je uvedená kúpna cena, čo je podstatná náležitosť kúpnej zmluvy. Ďalej navrhla, aby bolo zohľadnené pri vyporiadavaní, čo bolo zo spoločného vynaložené na výlučný majetok žalovaného. Žalobkyňa uhradila po právoplatnosti rozvodu, splátok bolo 9 x 163,98 eura. Svedčí o tom výpis z účtu od augusta 2016 do apríla 2017 a ďalšie tri splátky 3 x 163,98 eura máj - júl 2017. Spolu 12 splátok - 1.967,76 eura. Žalobkyňa o zmluvách nevedela, nevedela že vozidlo a motocykel boli predané. Súhlasí s tým, aby ocenenie studne bolo odčítané od ocenenia nehnuteľnosti. Čo sa týka prípojok, tie patria do BSM. Pri vyporiadani BSM navrhuje, aby súd prihliadal na sumu získanú za predaj motorového vozidla a motocykla ako investíciu zo spoločných peňazí do výlučného majetku žalovaného. Príslušenstvo k nehnuteľnosti navrhla zahrnúť do masy BSM. Žalobkyni jej matka darovala sumu 1.000 eur ročne počas šiestich rokov. Odkazovala na písomné vyjadrenie k veci zo dňa 11.12.2020. Poukazovala na výpis z vkladnej knižky a čestné vyhlásenie, aby súd prihliadol na sumu 2 x 3.000 eur. Žalobkyňa rozporovala výlučné finančné prostriedky žalovaného, mala proti tomu námietky. Zo strany žalobkyne nebolo rozporované, že nebola vyplatená kúpna cena, namietala iné skutočnosti, že kúpna cena nebola v kúpnej zmluve uvedená. Výpoveď žalovaného ohľadne týchto peňazí bola taká, že najskôr tvrdil, že boli spotrebované v rámci BSM, potom sa vyjadril, že ich minula žalobkyňa, potom sa vyjadril, že ich minul na svojho právnik. Svedkyňa - jeho matka vypovedala, že kúpnu cenu za vozidlo a motocykel nevyplatila, že z týchto peňazí boli platené trovy trestného konania. To konanie sa týkalo, že žalovaný napadol žalobkyňu. Peniaze boli takýmto spôsobom spotrebované a bolo by v rozpore s dobrými mravmi, keby v rámci BSM neboli vyporiadané. Tvrdenia žalovaného, že žalobkyňa nedala žiadne peniaze, nie sú ničím podložené. Čo sa týka námietky, že až teraz žalobkyňa predložila výpis z vkladnej knižky, k tomu uviedla, že žalobkyňa toto nepovažovala za dostatočný dôkaz, výbery a čestné prehlásenie, ale keďže súd na takéto dôkazy predložené žalovaným prihliadol, prehľadali celý dom, rozpamätali sa, že žalobkyňa dala žalovanému aj vyššie sumy ako 1.000 eur, našli vkladnú knižku a preto tento dôkaz predložila až teraz.

5. Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že dom je v poriadku, nie je zdevastovaný, udržiava ho v poriadku.

6. Právna zástupkyňa žalovaného súhlasila s masou BSM uvedenou v žalobe s výnimkou hnutel'ných vecí, vozidlo a motocykel netvoria masu BSM. Navrhla nehnuteľnosť prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného so zostatkom úveru. Zostatok finančných prostriedkov na účte navrhla prikázať žalobkyni. Žalovaný bude navrhovať ocenenie nehnuteľnosti znalcom. Žalovaný trvá na písomnom vyjadrení k podanej žalobe, trvá na tom, že osobné motorové vozidlo Ford a motocykel Suzuki nepatria do BSM, pretože boli predané za trvania manželstva, svedčia o tom kúpne zmluvy zo dňa 27.4.2016. O týchto zmluvách žalobkyňa vedela, neboli antidatované, sú platné. Žalobkyňa mohla ich platnosť namietat' v r. 2016, ak bola toho názoru, že nie sú platné. Peniaze, ktoré boli získané predajom vozidla a motocykla,

boli spotrebované v rámci BSM. Čo sa týka vyporiadania žalovaný súhlasí s tým, aby nehnuteľnosť bola prikázaná do jeho výlučného vlastníctva, aj zostatok úveru, aj aby zostatok fin. prostriedkov bol prikázaný žalobkyni. Žalovaný nerozporuje, že žalobkyňa uhradila 12 splátok úveru. Žalovaný od augusta 2017 spláca úver zo svojich výlučných finančných prostriedkov. K vyjadreniu, že peniaze použil na svoje osobné potreby uviedla, že žalobkyňa si uspokojovala svoje osobné potreby z príjmu žalovaného. Čo sa týka vozidiel, používal ich žalovaný na svoju osobnú potrebu. Čo sa týka hnuťelných vecí, žalovaný bude v konaní preukazovať, že tieto boli nadobudnuté z jeho výlučných finančných prostriedkov, ktoré nadobudol od svojich príbuzných alebo ich získal predajom vecí, ktoré vlastnil vo svojom výlučnom vlastníctve. Žalovaný uhradil ďalších 9 splátok 8x 163,98 eura a 1 x 165,20 eura, naďalej sám splátky úveru ŠFRB spláca. V rámci oceňovania nehnuteľností bola ocenené aj stavba aj prípojky. Čo sa týka studne, tá bola vyvŕtaná v r. 2001, pozemok v tom čase bol vo vlastníctve rodičov žalovaného. Studňa bola vyvŕtaná svojpomocne a z darovaných finančných prostriedkov, boli to peniaze rodičov žalovaného. Studňa bola v ZP ocenená na 4.653,07 eura. Čo sa týka prípojok, tie sú ohodnotené na strane 23 ZP, týka sa to vodovodnej, kanalizačnej, plynovej a elektrickej prípojky. Tieto boli vybudované z výlučných finančných prostriedkov žalovaného z darov a zo stavebného sporenia. Všeobecná hodnota stavby je 56.903,72 eura. Čo sa týka garáže tá bola vybudovaná svojpomocne, žalovaný dostal na ňu peniaze od matky 800 eur. Sumu 1.967,76 eura na splátky úveru zaplatila žalobkyňa. Od augusta 2017 splátky uhradza žalovaný, uhradil 16 splátok po 163,98 eura, čo je suma 2.623,68 eura. Ďalej uviedla, že žalovaný nesúhlasí s tým, aby sa finančné prostriedky, ktoré mali byť získané za predaj vozidla a motocykla vyporiadavali v rámci BSM, odkazovala na výpoveď svedkyne - matky žalovaného, ktorá sa vyjadrila, že kúpna cena vyplatená nebola, mala to byť pre ňu zábezpeka, poskytovala peniaze ako pôžičku. Sama žalobkyňa uvádzala a odôvodňovala neplatnosť kúpnych zmlúv práve z dôvodu nevyplatenia kúpnej ceny, reálne kúpna cena vyplatená nebola. Čo sa týka finančných prostriedkov, ktoré mala žalobkyni dávať jej matka, toto žalovaný namieta. V tomto smere žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno, výbery z vkladnej knižky nič nepreukazujú, dôkazy mohla žalobkyňa predložiť skôr, čo neurobila a považuje ich za účelové. Poukazovala na výpoveď svedkyne - matky žalobkyne keď sa jej pýtala, či má doklady aké finančné prostriedky dávala žalobkyni, uviedla, že nemá o tom žiadne doklady, nevedela uviesť ani čiastky. Čo sa týka vysporiadania príslušenstva k nehnuteľnosti poukazovala na výpoveď žalovaného, aj matky žalovaného, že si práce robili svojpomocne. Čo sa týka výpovede žalovaného a jeho matky, matka žalovaného je účtovníčka, lepšie si pamätá ako to bolo s finančnými prostriedkami, nevidí rozpor s dobrými mravmi, že z týchto peňazí boli uhrádzané trovy trestného konania.

7. Žalovaný na pojednávaní uviedol ku kúpnopredajným zmluvám, že prišiel z väzby, nemal prácu, bol vyhostený z bývania, preto predal vozidlo, kúpna cena mu nebola vyplatená naraz, ale bola kupujúcou, ktorou je matka, postupne splácaná. Peniaze použil na svoje potreby, nemal žiadny príjem. Čo sa týka motocykla, požičal si peniaze od matky, nevie uviesť akú sumu, bolo to dosť. Za to jej predal motocykel. Na Dopravnom inšpektoráte bol robený prepis vozidla aj motocykla. Peniaze, ktoré získal, z tých zaplatil právnika, ktorý ho zastupoval v trestnom konaní. Vozidlo aj motocykel boli kupované za trvania manželstva z jeho výlučných finančných prostriedkov. Ďalej uviedol, že čo sa týka peňazí, ktoré mala dávať žalobkyni jej matka, o tom nič nevie. Čo sa týka výberov 2 x 3.000 eur, jej rodičia si kupovali záhradu a auto. Všetko do domu dal on. Žalobkyňa nevložíla do nehnuteľnosti žiadne peniaze. Čo sa týka financovania nehnuteľnosti nech žalobkyňa vydokladuje z čoho boli platené faktúry, všetko bolo platené zo ŠFRB, peniaze si ešte požičiaval aj od brata.

8. Svedkyňa K. R. - matka žalovaného na pojednávaní uviedla, že žalovaný sa rozhodol, že bude stavať rodinný dom na pozemku, ktorého časť mu darovali časť mu daroval brat. Zobral si hypotéku, pracoval sám, jeho manželka bola dlhodobo nezamestnaná. Hypotéka nestačila., žalovanému poskytla väčšie sumy, peniaze mala odložené doma, bolo to 1.000 eur na zapltenie murára, ktorý robil stierky a obklad kúpeľne a hrubú stavbu domu, 800 eur na zakúpenie plechu, bola to suma 900 eur, ale doklad má na 800 eur, ďalej mu poskytla sumu 1.200 eur na dokončovacie práce domu. V období, keď začal stavať, mu vybavila prípojku na kanalizáciu a vodovod, to žalovaný platil z peňazí, ktoré získal z vyrovnávacieho podielu od starej mamy, bolo to 19.000.- Sk. Brat žalovaného G. R. previedol na žalovaného stavebné sporenie, bola to suma 72.000.-Sk, tie žalovaný použil na začatie stavby domu. Mladšiemu synovi požičali peniaze na zakúpenie bytu, on im to postupne splácal, odpustili mu sumu 3.800 eur, túto sumu vykompenzovala žalovanému tak, že v období od 1/2013 do 4/2015 mu splácala po 100-150 eur. Žalovanému dala sumu 1.000 eur na zakúpenie auta. Za tieto peniaze si kúpil vozidlo Ford. Žalovaný bol vo finančnej tiesni, žalobkyňa nepracovala, poskytla mu aj ďalšie finančné prostriedky na

kúpu hnuteľných vecí napr. píly, na zariadenie domu. Žalobkyňa vedela o darovaní peňazí, vedela o tom, že bolo prevedené stavebné sporenie, o darovaní pozemku, o tom ako bola vybavená vodovodná, kanalizačná prípojka, vedela o peniazoch na auto, aj o peniazoch pre murára. Tieto práce sa robili bez faktúry. Stavba bola financovaná z úveru. Najskôr bola uzatvorená dohoda medzi I. R. a žalovaným, potom bola uzatvorená dohoda o vysporiadaní vyrovnávacieho podielu medzi družstvom a žalovaným. Vyrovnávací podiel mohol byť vyplácaný buď v naturáliách alebo mohli byť poskytnuté služby, bola to stavebná činnosť, ktorú družstvo realizovalo. Členská schôdza schválila, že žalovanému nebude vyrovnávací podiel vyplácaný v naturáliách, ale bude mu poskytnutá služba, jednalo sa o vodovodnú a kanalizačnú prípojku. V dohode ju uvedená suma 18.000 Sk, v hotovosti v pokladni zaplatila 1.000 Sk. Doložený bol pokladničný doklad na 19.000 Sk. Žalovaný predal ojazdené vozidlo Citroen, Renault, Jawu 250. Stavba nehnuteľnosti bola financovaná z hypotéky a z finančných prostriedkov, ktoré tu uvádzala, o ktorých vypovedala. Vozidlá Ford a Suzuki sú napísané na ňu, Ford odkúpila za 6.800 eur, Suzuki za 3.800 eur. Odkúpila ich od žalovaného z dôvodu, že žalovaný bol v apríli 2016 prepustený z väzby, nemal prácu, nemal kde bývať. Kúpna cena 6.800 eur za Ford a 3.800 eur za Suzuki reálne žalovanému vyplatená nebola, bolo to z toho dôvodu, že uhrádza výdavky žalovaného, platí za neho súdne poplatky, trovy.

9.Svedkyňa H. F. - matka žalobkyne na pojednávaní uviedla, že žalobkyňa si nasporila 150.000.- Sk ešte pred manželstvom. Za tieto peniaze si kúpili vozidlo Citroen, to stálo vyše 100.000.-Sk, poskytla žalobkyňa počas trvania manželstva finančné prostriedky, bolo to 1.000 eur na rok za to, že im žalobkyňa chodila pomáhať s prácami v záhrade, bolo to tak každý rok, za posledných 6 rokov. Odkedy sa nasťahovali do domu. Žalobkyňa sa nezamestnala, žalovanému to tak vyhovovalo, že žalobkyňa nechodí do roboty, starala sa o neho. Varila, prala, upratovala. Mali 3 či 4 psov. Vybavovala čo bolo treba. Chodila všetko vybavovať po kanceláriách. Doklady o vyplatení peňazí žalobkyňa nie sú. Dom sa staval na pozemku R.. Žalovaný ako jediný zabezpečoval príjmy do domácnosti.

10.Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu, svedkov oboznámením sa s obsahom spisu a zistil tento skutkový a právny stav:

Strany sporu boli manželia, manželstvo uzatvárali dňa XX.X.XXXX. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 14C181/2016 zo dňa 13.6.2016, právoplatným dňa 28.7.2016 bolo ich manželstvo rozvedené.

Predmetom vypořádania boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, nachádzajúce sa v kat. úz. G., obec U., okres U., a to stavba - rodinný dom so súp. č. XXXX postavený na parc. č. XXX/X.

Zo znaleckého posudku znalca Ing. N. T. č. 33/2018 vyplýva, že všeobecná hodnota nehnuteľností - rodinného domu s garážou a príslušenstvom je 84.810,14 eura, z čoho všeobecná hodnota rodinného domu je 56.903,72 eura, hodnota garáže je 11.443,52 eura, hodnota studne je 4.653,07 eura, hodnota vodovodnej prípojky je 1.792,76 eura, hodnota kanalizačnej prípojky je 1.710,31 eura.

Za účelom dokončenia stavby rodinného domu žalovaný dostal od svojej matky K. R. sumu 1.000 eur, svedčí o tom prehlásenie zo dňa 20.5.2010, aj poštová peňažná poukážka zo dňa 17.5.2010 na sumu 1.000 eur.

Za účelom dokončenia stavby rodinného domu žalovaný dostal od svojej matky K. R. sumu 1.200 eur, svedčí o tom prehlásenie zo dňa 8.10.2010, aj poštová peňažná poukážka zo dňa 4.10.2010 na sumu 1.250 eur.

Za účelom stavby rodinného domu žalovaný dostal od svojej matky K. R. sumu 800 eur, svedčí o tom prehlásenie zo dňa 1.4.2011, aj výpis z účtu - výber v hotovosti na sumu 800 eur zo dňa 1.4.2011, uvedená je na doklade poznámka - plech na strechu.

Matka darovala žalovanému finančnú hotovosť - sumu 3.800 eur, svedčí o tom doklad - darovanie finančnej hotovosti zo dňa 27.4.2016.

Dňa 10.2.1998 bola uzatvorená Dohoda o prevode členských práv a povinností medzi I. R. a žalovaným o prevode majetkového podielu v PD G. v sume 20.000.-Sk = 663,87 eura.

Dňa 8.7.2002 bola uzatvorená Dohoda o vysporiadaní vyrovnávacieho podielu medzi PD G. a žalovaným, vyrovnávací podiel bol vydaný v naturálnej forme do 4 rokov a to ročne vo výške 25 % z hodnoty VP. Žalovaný uhradil PD G. sumu 19.652.-Sk = 652,32 eura dňa 25.1.2008, jednalo sa o platbu na kanalizačnú a vodovodnú prípojku, svedčí o tom faktúra vystavená PD G., aj príjmový pokladničný doklad a zákazkový list.

Zo správy z PSS, a.s. vyplýva, že zmluva o stavebnom sporení bola dňa 14.6.2007 prevedená na žalovaného, suma prevedených finančných prostriedkov bola 72.331,30.-Sk = 2.400,95 eura.

Brat žalovaného G. R. vybral z účtu sumu 1.660 eur dňa 1.10.2009.

Predmetom vypořádania boli podľa tvrdenia žalobkyne aj hnuteľné veci:

Osobné motorové vozidlo zn. Ford S - Max 2,0 TDCI, EČ: U. XXX I., VIN: X rok výroby 2007. Predmetné vozidlo žalovaný nadobudol za trvania manželstva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 18.4.2012 od predávajúceho G. T. za kúpnu cenu 8.500 eur. Za trvania manželstva bolo vozidlo žalovaným predané jeho matke K. R. a to kúpno- predajnou zmluvou zo dňa 27.4.2016 za 6.800 eur.

Motocykel Suzuki AL 1500, rok výroby 1988, EČ: U. XXX K.. Predmetný motocykel žalovaný nadobudol za trvania manželstva na základe kúpnej zmluvy zo dňa 4.12.2014 od predávajúceho A. T. za kúpnu cenu 4.400 eur. Za trvania manželstva bol motocykel žalovaným predaný jeho matke K. R. a to kúpno- predajnou zmluvou zo dňa 27.4.2016, kúpna cena nebola v zmluve uvedená, žalovaný aj svedkyňa R. uviedli kúpnu cenu 3.800 eur.

Žalovaný v konaní tvrdil, že hnutelné veci - vozidlo a motocykel netvoria masu BSM, nakoľko ich nadobudol zo svojich výlučných finančných prostriedkov. Dôkazné bremeno v tomto smere neunesol, kúpu vozidla a motocykla z vlastných prostriedkov nijako nepreukázal; preukázal len dar od matky v sume 1.000 eur zo dňa 6.4.2012 na kúpu motorového vozidla zn. Ford. Pri finančných prostriedkoch použitých na kúpu vozidla zn. Ford (okrem sumy 1.000 eur) šlo o spoločné prostriedky manželov tvoriace BSM; žalovaný opak nepreukázal a v tomto smere dôkazné bremeno neunesol. Hnutelné veci patrili do BSM do času ich predaja matke žalovaného, ich vyporiadanie súd nemohol vykonať, lebo po ich predaji už v BSM neboli.

Dňa 6.4.2012 dostal žalovaný od svojej matky sumu 1.000 eur, ktorou mu prispela na kúpu vozidla FORD.

Čo sa týka finančných prostriedkov, ktoré žalovaný získal predajom vozidla a motocykla, svedkyňa uviedla, že reálne žalovanému vyplatená kúpna cena nebola, bolo to z toho dôvodu, že uhrádzala výdavky žalovaného, platí za neho súdne poplatky, trovy.

Medzi žalobkyňou a žalovaným bolo sporné, či žalovaným uskutočnený predaj motorového vozidla a motocykla nadobudnutých zo spoločných prostriedkov počas trvania ich manželstva bez súhlasu žalobkyne bol platným alebo neplatným právnym úkonom. Žalobkyňa tvrdila, že ide o relatívne neplatný právny úkon pre absenciu jej súhlasu s takouto dispozíciou so spoločným majetkom, a na druhej strane žalovaný tvrdil, že žalobkyňa o tomto predaji vedela a s ním súhlasila. Dôkazné bremeno preukázania súhlasu bolo na žalovanom, pretože žalobkyňa nemôže objektívne preukázať, že takýto súhlas žalovanému neudelila alebo že o predaji nemala vedomosť. Tak ako uviedol Krajský súd v Nitre vo svojom rozhodnutí bolo namieste, aby žalobkyňa nenamietala neplatnosť kúpnych zmlúv týkajúcich sa vozidla a motocykla len v tomto konaní o vyporiadanie BSM, lebo posúdenie neplatnosti prekračuje rámec konania o vyporiadanie BSM a v rámci tohto konania sa poskytnutie takejto ochrany tvrdenému vlastníckemu právu nemožno účinne domáhať. Žalobkyňa sa ochrany vlastníckeho práva mimo konania o vyporiadanie BSM voči účastníkom kúpnej zmluvy (t. j. voči žalovanému a zároveň aj voči jeho matke) v zmysle § 40a Občianskeho zákonníka nedomáhala, pričom súd nie je oprávnený v tomto konaní riešiť ako predbežnú otázku, či hnutelné veci, ktoré boli prevedené na tretiu osobu, sú súčasťou BSM, t. j. otázku vlastníckeho práva k hnutelným veciam. Námietka žalobkyne o neplatnosti kúpnych zmlúv prednesená výlučne v tomto konaní je bez právnych účinkov a súd prijal záver, že na kúpne zmluvy uzatvorené žalovaným s jeho matkou na motorové vozidlo a motocykel Suzuki sa hľadí ako na platné kúpne zmluvy.

Ďalej bol predmetom vyporiadania zostatok finančných prostriedkov na účte žalobkyne vo Fio Banka, a.s. vo výške 307,17 eura, táto suma bola na účte ku dňu 28.7.2016, čo je dátum právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva a teda deň zániku BSM. Polovica z tejto sumy je 153,60 eura.

Z pasív bol predmetom vyporiadania záväzok zo Zmluvy o úvere vzniknutý na základe Zmluvy o úvere č. 403/192/2008 so ŠFRB zo dňa 26.3.2008. Zostatok úveru ku dňu 28.7.2016 bol 30.708,59 eura. Sumu 1.967,76 eura na splátky úveru zaplatila žalobkyňa - 12 splátok po 163,98 eura, sú to splátky za obdobie od augusta 2016 do júla 2017. Od augusta 2017 splátky uhrádza žalovaný, od augusta 2017 do februára 2019 uhradil 19 splátok po 163,98 eura, čo je suma 3.115,62 eura. Z informácie o stave účtu vyplýva, že žalovaní sa zaviazali úver splácať v 360 mesačných splátkach po 163,98 eura = 59.032,80 eura, k júlu 2016 bolo zaplatených 96 splátok, potom zaplatila žalobkyňa 12 splátok a žalovaný 19 splátok, spolu 127 splátok, takže zostáva uhradiť ešte 233 splátok po 163,98 eura, zostatok nesplateného úveru je potom 38.207,34 eura, z čoho polovica je suma 19.103,67 eura.

Z čestného prehlásenia H. F. zo dňa 18.11.2020 vyplýva, že dala svojej dcére - žalobkyňi dvakrát po 3.000 eur v roku 2009 na pokrytie nákladov spojených s výstavbou rodinného domu.

Žalobkyňa tvrdila, že jej matka jej darovala sumu 1.000 eur ročne a to za obdobie šiestich rokov.

Z kópie vkladnej knižky H. F. a G. F. - rodičov žalobkyne vyplýva, že z tejto vkladnej knižky boli uskutočnené výbery finančných prostriedkov a to dňa 23.3.2009 2 x suma 3.000 eur.

11. Podľa § 143 OZ, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, z výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva, alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 145 ods. 1 OZ, bežné veci týkajúce sa spoločných vecí môže vybavovať každý z manželov. V ostatných veciach je potrebný súhlas oboch manželov; inak je právny úkon neplatný.

Podľa § 145 ods. 2 OZ, z právnych úkonov týkajúcich sa spoločných vecí sú oprávnení a povinní obaja manželia spoločne a nerozdielne.

Podľa 148 ods. 1 OZ, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

Podľa § 149 ods. 3 OZ, ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 OZ, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to ako sa každý z manželov staral o rodinu a na to ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

12. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že strany sporu boli manželia od XX.X.XXXX do 28.7.2016, dňom právoplatnosti rozvodu manželstva - 28.7.2016 došlo k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

13. Predmetom konania o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov boli aktíva - nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, nachádzajúce sa v kat. úz. G., obec U., okres U., a to stavba - rodinný dom so súp.č. XXXX postavený na parc.č. XXX/X, čo v konaní nebolo sporné, ďalej nebol sporný zostatok finančných prostriedkov na účte žalobkyne vo Fio Banka, a.s. vo výške 307,17eura. Nespornou položkou bolo aj pasívum - zostatok nesplateného úveru poskytnutého ŠFRB.

14. Spornou otázkou bolo, či osobné motorové vozidlo Ford a motocykel Suzuki tvoria alebo netvoria masu BSM. Žalobkyňa tvrdila, že vozidlo aj motocykel patria do masy BSM, pretože boli nadobudnuté za trvania manželstva, namietala platnosť kúpnych zmlúv, ktorými žalovaný vozidlo a motocykel predal svojej matke, pretože kúpna zmluva ohľadne motocykla je absolútne neplatná, nakoľko v nej chýba podstatná náležitosť kúpnej zmluvy a to je kúpna cena. Okrem toho predaj nebol bežnou vecou, žalovaný tak urobil bez súhlasu žalobkyne, v rozpore s § 145 ods. 1 OZ. Žalovaný tvrdil, že vozidlo aj motocykel nadobudol zo svojich výlučných finančných prostriedkov a preto nepatria do BSM, o ich predaji žalobkyňa vedela, čo sa týka nakladania s peniazmi získanými za predaj vozidla a motocykla, tu boli jeho tvrdenia rozporné, najskôr tvrdil, že peniaze spotrebovali v rámci BSM, potom, že ich minula žalobkyňa, potom, že ich minul na právnikovi, svedkyňa R. vypovedala, že kúpna cena nebola ani vyplatená, pretože uhradila výdavky žalovaného, platí za neho súdne poplatky, trovy. Z uvedených skutočností súd vyvodil záver, že vozidlo Ford a motocykel Suzuki boli nadobudnuté za trvania manželstva kúpnyimi zmluvami z roku 2012 a 2014 a tvorili masu BSM, pretože žalovaný neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal jednoznačne a bez pochybností, že ich nadobudol zo svojich výlučných finančných prostriedkov. V kúpnych zmluvách bola uvedená kúpna cena 8.500 eur - Ford a 4.400 eur - Suzuki. Žalovaný nepreukázal, že spolu suma 12.900 eur boli jeho výlučné finančné prostriedky, okrem sumy 1.000 eur, keď z prehlásenia matky žalovaného vyplýva, že dňa 6.4.2012 mu prispela na kúpu vozidla Ford, pričom kúpna zmluva na Ford je zo dňa 18.4.2012 a je tu teda aj časová súvislosť preukázaná. Iné dôkazy o jeho výlučných finančných prostriedkoch použitých na kúpu týchto vozidiel nepredložil, dôkaz, že brat žalovaného vybral z účtu sumu 1.660 eur 1.10.2009 nemôže byť dôkazom toho, že tieto peniaze boli použité na kúpu vozidla v roku 2012 a kúpu motocykla v roku 2014, už aj pre časový odstup je to spochybniteľné. Za trvania manželstva došlo k prevodu týchto vozidiel zo žalovaného na jeho matku, žalobkyňa tento prevod namietala, avšak súd sa s jej námietkami nestotožnil, jednak boli predložené platné kúpno-predajné zmluvy zo dňa 27.4.2016, ktorými žalovaný predal Ford za 6.800 eur a Suzuki za 3.800 eur, aj keď v kúpnej zmluve na motocykel nie je uvedená kúpna cena, súd uvádza, že aj takáto kúpna zmluva je platná, pretože kúpna zmluva ohľadne hnutelnej veci nemusí

mať písomnú formu, môže byť uzatvorená aj v ústnej forme a obe zmluvné strany potvrdili dohodnutú kúpnu cenu 3.800 eur, takže súd nemôže konštatovať, že by nedošlo k dohode o kúpnej cene ako podstatnej náležitosti kúpnej zmluvy. Potom súd konštatuje, že nemôže v rámci vyporiadania BSM vyporiadať vozidlá, ktoré už masu BSM netvorí, pretože boli predané a okrem toho bolo to tvrdenie žalobkyne, že o predaji vozidiel nevedela, proti tvrdeniu žalovaného, že o predaji vozidiel vedela a za takejto situácie súd nemôže kúpno-predajné zmluvy vyhodnotiť ako neplatné právne úkony, keď v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný konal bez súhlasu žalobkyne. Preto súd nevyporiadaval ani hodnotu získanú predajom vozidla a motocykla, nakoľko peniaze boli spotrebované takým spôsobom, že matka žalovaného nimi uhrádzala súdne poplatky a trovy súvisiace s trestným konaním vedeným pri žalovanému a sama svedkyňa uviedla, že kúpna cena vyplatená žalovanému priamo ani nebola. Finančnú hotovosť za predaj hnuiteľných vecí žalovaný v podstate nezískal, resp. vyjadril sa tak, že kúpna cena mu bola postupne splácaná, peniaze použil na svoje potreby, zaplatil právnik, ktorý ho zastupoval v trestnom konaní a zhodne vypovedala aj svedkyňa R., ktorá uviedla, že kúpna cena reálne vyplatená nebola, ale uhrádzala výdavky žalovaného, platila za neho súdne poplatky, trovy, jej výpoveď súd považoval za dôveryhodnú, nemal dôvod na to, aby sponchyboval vierohodnosť jej výpovede len na základe jej rodinného vzťahu k žalovanému, keď vierohodnosť jej výpovede nespochybovali objektívne zadokumentované skutočnosti a dôkazy, viedlo by to k nemožnosti uniesť dôkazné bremeno a k vytvoreniu neakceptovateľnej „prezumpcie nepravdivosti“ svedeckých výpovedí / nález Ústavného súdu SR z 9.6.2015 sp.zn. III. ÚS 276/2014/. Sama žalobkyňa potvrdila, že žalovaný napadol žalobkyňu, že peniaze boli takýmto spôsobom spotrebované. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že protihodnota za predaj hnuiteľných vecí nebola spotrebovaná žalobkyňou a ani žalovaným v rámci spoločných potrieb manželov, ale bola použitá na súdne trovy a poplatky v trestnom konaní vedenom proti žalovanému pre prečin nebezpečného vyhrážania voči žalobkyňi. Bolo by však v rozpore s dobrými mravmi, keby súd na túto skutočnosť neprihliadol. Dobré mravy patria medzi všeobecné uznávané zásady konania, na ktoré je povinný súd zo svojej úradnej moci prihliadať, či tieto boli v jednotlivých právnych vzťahoch dodržané. Dobré mravy predstavujú pojem, ktorý nie je presne zákonom definovaný, ale môžeme ho považovať za súhrn takých etických hodnôt, ktoré sú všeobecné uznávané a ktoré sú určitou etickou a morálnou vodiacou linkou pri vzniku, zmene alebo zániku právnych vzťahov v demokratickej spoločnosti. K problematike dobrých mravov sa vo svojej rozhodovacej činnosti vyjadril aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, keď vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/173/2003 uviedol, že za právny úkon priečiaci sa dobrým mravom v zmysle §3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, treba považovať úkon, ktorý je všeobecne neakceptovateľný z hľadiska spoločnosti prevládajúcich morálnych zásad a princípov vzájomných vzťahov medzi ľuďmi. Súlad právneho úkonu s dobrými mravmi treba posudzovať vždy komplexne so zreteľom na konkrétnu situáciu na oboch stranách sporu (nielen osoby vykonávajúce určité právo, ale aj osoby týmto úkonom dotknutej), s prihliadnutím na všetky okolnosti a nezávisle od vedomia a vôle (zavinenia) toho, kto právo alebo povinnosť vykonáva. Ustanovenia § 3 ods. 1 OZ nemá vlastnú priamu platnosť, upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy a to na základe všeobecných pravidiel morálnej tolerancie a morálneho charakteru konajúcich. Ak teda boli všetky finančné prostriedky získané predajom vozidla a motocykla spotrebované žalovaným, zvlášť v súvislosti s trestným konaním vedeným proti žalovanému pre prečin nebezpečného vyhrážania sa voči žalobkyňi, bolo by v rozpore s dobrými mravmi keby súd pri vyporiadaní BSM na uvedené skutočnosti neprihliadol a nevyslovil by záver, že na polovicu zo sumy 10.600 eur / 6.800 eur + 3.800 eur / má nárok žalobkyňa, jedná sa teda o sumu 5.300 eur. Tak ako uviedol Krajský súd v Nitre vo svojom rozhodnutí spočívalo dôkazné bremeno na žalovanom, aby preukázal, že motorové vozidlo a motocykel nadobudol zo svojich výlučných prostriedkov. Je zrejmé, že dôkazné bremeno v tomto smere neunesol, pretože kúpu vozidla či motocykla z vlastných prostriedkov nijako nepreukázal; preukázal len dar od matky v sume 1.000 eur zo dňa 6.4.2012 na kúpu motorového vozidla zn. Ford. Ďalšie ním uvádzané skutočnosti, že získal prostriedky z predaja iných motorových vozidiel a iného motocykla, ktoré mal následne na kúpu vozidla Ford použiť, zostali len v rovine tvrdení bez podloženia relevantnými dôkazmi. Pri finančných prostriedkoch použitých na kúpu vozidla zn. Ford (okrem sumy 1.000 eur) bolo potrebné konštatovať, že v skutočnosti šlo o spoločné prostriedky manželov tvoriace BSM; žalovaný opak nepreukázal a v tomto smere dôkazné bremeno neunesol. Rovnaký záver bolo treba prijať aj pri preukázaní súhlasu žalobkyne k predaju hnuiteľných vecí. Dôkazné bremeno preukázania súhlasu spočívalo na žalovanom, nie na žalobkyňi, pretože žalobkyňa nemôže objektívne preukázať, že takýto súhlas žalovanému neudelila alebo že o predaji nemala vedomosť. Napriek tomu, že hnuiteľné veci patrili do BSM do času ich predaja matke žalovaného, ich vyporiadanie súd nemohol vykonať, lebo po ich predaji už v BSM neboli.

15. V konaní nebol sporný spôsob vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, obe strany sporu zhodne navrhli nehnuteľnosť a zostatok nesplateného úveru prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného a nebolo sporné ani to, že zostatok finančných prostriedkov na účte žalobkyne bude prikázaný žalobkyni.

16. Čo sa týka hodnoty vyporiadavaných nehnuteľností, vo veci bol vypracovaný znalecký posudok č. 33/2018 vyhotovený Ing. N. T., z ktorého je zrejmé, že všeobecná hodnota rodinného domu s garážou a príslušenstvom je 84.810,14 eura, z čoho všeobecná hodnota rodinného domu je 56.903,72 eura, garáže 11.443,52 eura, studne 4.653,07 eura, vodovodnej prípojky 1.792,76 eura a kanalizačnej prípojky 1.710,31 eura. Pri vyporiadaní súd vychádzal pôvodne len z hodnoty domu a garáže, spolu vo výške 68.347,24 eura, strany sporu zhodne uviedli, že od hodnoty nehnuteľností bude odpočítaná hodnota studne vo výške 4.653,07 eura, pretože studňa bola vybudovaná svojpomocne za peniaze rodičov žalovaného. Čo sa týka vodovodnej a kanalizačnej prípojky v hodnote 1.792,76 eura a 1.710,31 eura, ich hodnotu súd nezarátal do hodnoty nehnuteľností, pretože tieto boli vybudované svojpomocne žalovaným v spolupráci s PD G., svedčia o tom listinné dôkazy ako aj výpoveď svedkyne R., ktorá uviedla, že bola uzatvorená dohoda o vysporiadaní vyrovnávacieho podielu medzi družstvom a žalovaným. Vyrovnávací podiel mohol byť vyplácaný buď v naturáliách, alebo mohli byť poskytnuté služby, bola to stavebná činnosť, ktorú družstvo realizovalo. Členská schôdza schválila, že žalovanému nebude vyrovnávací podiel vyplácaný v naturáliách, ale bude mu poskytnutá služba, jednalo sa o vodovodnú a kanalizačnú prípojku. Čo sa týka tvrdenia žalovaného, že ani garáž by nemala byť započítaná do hodnoty nehnuteľností, pretože na jej výstavbu mu dala peniaze matka - sumu 800 eur, a že bola vybudovaná svojpomocne, k tomu súd uvádza, že sumu 800 eur súd zobral do úvahy ako výlučné finančné prostriedky žalovaného vložené do spoločného majetku a práca jedného z manželov vynaložená pri výstavbe garáže nie je investíciou vynaloženou na spoločný majetok /rozsudok NS ČR sp.zn. 22 Cdo/1128/2005/. Aj Krajský súd v Nitre vo svojom rozhodnutí uviedol, že nezarátie týchto troch častí príslušenstva súd dostatočným spôsobom a správne odôvodnil, keďže ide o príslušenstvo domu, ktoré bolo zhotovené z výlučných prostriedkov žalovaného a z finančných prostriedkov v spojení so svojpomocou jeho rodičov. Čo sa týka zvyšného príslušenstva v celkovej hodnote 8.306,76 eura, aj toto súd pri vyporiadaní musel zarátať k hodnote domu spolu s garážou, jedná sa o hodnotu zvyšného príslušenstva domu, ktoré tvorila aj plynová prípojka, vodomerná šachta, elektrická prípojka, drevený prístrešok - zadná terasa za domom, dlažba pod zadnou terasou, chodníky z betónovej dlažby, spevnené plochy a chodníky z monolitického betónu, drevený prístrešok pri garáži. Potom je hodnota vyporiadavaných nehnuteľností spolu vo výške 77.654 eur / 56.903,73 eura + 11.443,52 eura + 8.306,76 eura /

17. Nesporná bola skutočnosť, že zostatok finančných prostriedkov na účte žalobkyne vo Fio Banka, a.s. ku dňu právoplatnosti rozvodu bol 307,17 eura.

18. Nesporná bola skutočnosť, že zostatok úveru ku dňu 28.7.2016 bol 30.708,59 eura. Sumu 1.967,76 eura na splátky úveru zaplatila žalobkyňa, sumu 3.115,62 eura na splátky úveru zaplatil žalovaný.

19. Sporná zostala otázka výlučných finančných prostriedkov žalovaného vložených do výstavby nehnuteľností. Žalovaný je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, žalovaný v konaní preukázal listinnými dôkazmi, že do nehnuteľnosti vložil svoje výlučné finančné prostriedky a to konkrétne sumu 9.903,27 eura. Za účelom dokončenia stavby rodinného domu žalovaný dostal od svojej matky sumu 1.000 eur, svedčí o tom prehlásenie zo dňa 20.5.2010, aj poštová peňažná poukážka zo dňa 7.5.2010 na sumu 1.000 eur, sumu 1.200 eur, svedčí o tom prehlásenie zo dňa 8.10.2010, aj poštová peňažná poukážka zo dňa 4.10.2010 na sumu 1.250 eur, sumu 800 eur, svedčí o tom prehlásenie zo dňa 1.4.2011, aj výpis z účtu - výber v hotovosti na sumu 800 eur zo dňa 1.4.2011, uvedená je na doklade poznámka - plech na strechu, matka mu darovala sumu 3.800 eur, svedčí o tom doklad - darovanie finančnej hotovosti zo dňa 27.4.2016, zmluva o stavebnom sporení bola dňa 14.6.2007 prevedená na žalovaného, suma prevedených finančných prostriedkov bola 2.400,95 eura, žalovaný uhradil PD G. sumu 652,32 eura dňa 25.1.2008, jednalo sa o platbu na kanalizačnú a vodovodnú prípojku, svedčí o tom faktúra vystavená PD G., aj príjmový pokladničný doklad a zákazkový list. Iné dôkazy o výlučných finančných prostriedkoch vložených do výstavby nehnuteľností predložené neboli, aj tu súd konštatuje, že dôkaz o výbere finančných prostriedkov bratom žalovaného nepreukazuje použitie finančných prostriedkov na výstavbu domu.

20. Sporné bolo v konaní aj tvrdenie žalobkyne, že matka jej darovala finančné prostriedky každoročne sumu 1.000 eur, pričom žalobkyňa doplnila svoje vyjadrenie v tom smere, že to bolo po obdobie šiestich rokov, rovnako v konaní vypovedala svedkyňa F., že poskytla žalobkyni počas trvania manželstva finančné prostriedky, bolo to 1.000 eur na rok za to, že im žalobkyňa chodila pomáhať s prácami v záhrade, bolo to tak každý rok, za posledných 6 rokov. Ak súd vyhodnotil výpoveď svedkyne R. za dôveryhodnú, rovnako tak a s rovnakými argumentmi vyhodnotil za dôveryhodnú aj výpoveď svedkyne F. a nespochybňoval, že matka darovala žalobkyni každý rok sumu 1.000 eur. Žalovaný sa vyjadril, že o žiadnych takýchto peniazoch nič nevie. Ako boli tieto peniaze spotrebované v konaní preukázané žalobkyňou nebolo. K dôkazom, ktoré boli vo veci predložené až po zrušení rozsudku prvej inštancie odvolacím súdom, súd uvádza, že na ne neprihliada a to s poukazom na koncentračnú zásadu, jedná sa o čestné prehlásenie H. F. zo dňa 18.11.2020, že dala svojej dcére - žalobkyni dvakrát po 3.000 eur v roku 2009 na pokrytie nákladov spojených s výstavbou rodinného domu a kópiu vkladnej knižky H. F. a G. F. - rodičov žalobkyne, že z tejto vkladnej knižky boli uskutočnené výbery finančných prostriedkov a to dňa 23.3.2009 2 x suma 3.000 eur. S poukazom na ustanovenie § 153 a § 154 CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Tieto dôkazy žalobkyňa neuplatnila včas, nič jej nebránilo predložiť dôkazy spolu so žalobou, ktorú podávala v roku 2017, resp. počas konania pred súdom prvej inštancie, neurobila tak do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie skončilo. Dôkazy predložila neskoro, súd preto na ne neprihliadol.

21. Pri vyporiadavaní súd vychádzal z rovnosti podielov oboch strán sporu, rovnakým dielom rozdelil medzi strany sporu aktíva aj pasíva, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a ktoré sú popísané v skutkovom stave. Zohľadnil vynaloženie výlučných finančných prostriedkov žalovaného do spoločného majetku, Predmetom vyporiadania boli nasledovné aktíva : nehnuteľnosť a zostatok finančných prostriedkov na účtoch žalobkyne, pasíva : úver poskytnutý ŠFRB. Takto bola súdom ustálená masa BSM a pri jej vyporiadaní sa súd riadil nasledovnými úvahami pri zachovaní rovnosti podielov a zohľadnenia výlučných prostriedkov jedného z manželov do spoločného majetku.

22. Súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, nachádzajúce sa v kat. úz. G., obec U., okres U., a to stavba - rodinný dom so súp.č. XXXX postavený na parc.č. XXX/X, v konaní to navrhla žalobkyňa a žalovaný s tým súhlasil. Súd prikázal žalobkyni zostatok finančných prostriedkov na účte žalobkyne vo Fio Banka, a.s. vo výške 307,17 eura, teda tej strane sporu, ktorej patrí účet a nebolo to medzi stranami sporné. Závazok zo Zmluvy o úvere č. 403/192/2008 uzatvorenej so ŠFRB vyčíslený ku dňu 28.7.2016 v celkovej výške bol 30.708,59 eura prikázal súd žalovanému, ktorý úver spláca a súhlasil s tým.

23. Čo sa týka výpočtu vyrovnávacieho podielu titulom vyplatenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov, výpočet je nasledovný: Žalovaný by mal zaplatiť žalobkyni titulom vyporiadania za nehnuteľnosť sumu 38.827 eur, čo je polovica zo sumy 77.654 eur /56.903,73 eura + 11.443,52 eura + 8.306,76 eura/, žalobkyňa by mala žalovanému zaplatiť sumu 153,60 eura, čo je polovica zostatku finančných prostriedkov na jej účte vo Fio Banka, a.s., žalobkyňa zaplatila na úver sumu 1.967,76 eura, z čoho polovica je suma 983,90 eura, žalovaný zaplatil na úver sumu 3.115,62 eura, z čoho polovica je suma 1.557,80 eura, zostáva ešte zaplatiť na úver suma 38.207,34 eura, z čoho polovica je suma 19.103,67 eura, ďalej súd zohľadnil výlučné finančné prostriedky žalovaného vo výške 9.903,27 eura, z čoho polovica je suma 4.951,60 eura a keďže finančné prostriedky za predaj vozidla a motocykla spolu vo výške 10.600 eur boli použité výlučne na výdavky žalovaného, pričom žalobkyňa má na polovicu z tejto sumy nárok, tak žalovaný by mal žalobkyni zaplatiť sumu 38.827 eur + 983,90 eura + 5.300= 45.110,90 eura, je to polovica hodnoty nehnuteľností domu a garáže a príslušenstva a polovica zo sumy, čo zaplatila žalobkyňa zo svojich výlučných peňažných prostriedkov po právoplatnosti rozvodu na spoločný úver a polovica zo sumy získanej za predaj vozidla a motocykla, od tejto sumy súd odpočítal sumu 153,60 eura + 1.557,80 eura + 4.951,60 eura + 19.103,67 eura = 25.766,67 eura, je to polovica finančných prostriedkov na účte žalobkyne, polovica zo sumy, čo zaplatil žalovaný zo svojich výlučných

peňažných prostriedkov po právoplatnosti rozvodu na spoločný úver, polovica výlučných finančných prostriedkov žalovaného a polovicu zostatku úveru, ktorý prebral žalovaný a ktorý bude musieť zaplatiť, titulom vyrovnávacieho podielu je žalovaný povinný zaplatiť žalobkyni sumu 19.344,23 eura. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. K neuhradenému úročenému dlhu strán pri vypořádání pripočítava i jeho príslušenstvo - úroky, ktoré k dlhu prirastú až v budúcnosti. Vždy sa totiž vychádza z výšky dlhu strán sporu v konaní o vypořádání BSM, ktorý je ku dňu rozvodu manželstva vyčíslený spolu s príslušenstvom. Je správne a zodpovedá princípu spravodlivého usporiadania vecí v majetkových vzťahoch medzi bývalými manželmi, aby zostatok ich spoločného dlhu súd vypořádal nielen vo vzťahu k dlžnej istine, ale aj vo vzťahu k príslušenstvu tejto pohľadávky. Správne a v súlade s ustanovením § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka súd vyhodnotil za spoločný dlh manželov aj úroky z úveru ako príslušenstvo pohľadávky, pretože tie nesporne úverový dlžník veriteľovi v súlade so znením zmluvy o úvere musí zaplatiť. Určenie spoločného dlhu manželov ako súhrn všetkých splátok, ktoré sú predpísané od zániku manželstva po deň konečného zaplatenia úveru (pri jeho pravidelnom splácaní) má svoj zákonný rámec o to viac, keď zodpovednosť za zaplatenie tohto spoločného dlhu (dlhov manželov) prevzal v celom rozsahu žalovaný. Krajský súd v Nitre uviedol, že súd prvej inštancie správne prihliadol pri výpočte vypořádacieho rozdielu na splátky úveru, ktoré uhradila žalobkyňa vo výške 1.967,76 eura a ktoré uhradil žalovaný vo výške 3.115,62 eura zo svojich výlučných prostriedkov po zániku BSM, pretože v zmysle ustálenej súdnej praxe ak dôjde k splateniu spoločného dlhu manželov až po zániku BSM (a súčasne pred jeho vypořadáním) zásluhou jedného z nich z jeho výlučných prostriedkov, prísluša mu právo na ich náhradu, táto skutočnosť by sa potom mala premietnuť do rozhodnutia o povinnosti jedného z manželov zaplatiť určitú čiastku druhému na vyrovnanie ich podielov v rámci vypořádania BSM (obdobne NS ČR sp. zn. 28Cdo 4036/2010). Bývalí manželia sú povinní uhradiť si navzájom polovicu sumy, ktorú každý vynaložil na spoločný úver po zániku BSM, t. j. žalovaný je povinný uhradiť žalobkyni sumu 983,90 eura ($1.967,76 / 2$) a žalobkyňa je povinná uhradiť žalovanému sumu 1.557,80 eura ($3.115,62 / 2$), pričom na tieto ich povinnosti bolo potrebné prihliadnuť pri výpočte vyrovnávacieho podielu. Čo sa týka námietok žalobkyne, že žalovaný nepreukázal vloženie svojich výlučných finančných prostriedkov vo výške 9.903,27 eura do vypořádavanej nehnuteľnosti, Krajský súd v Nitre uviedol, že žalobkyňa počas celého konania na súde prvej inštancie nenamietala žalovaným predkladané dôkazy preukazujúce darovanie finančných prostriedkov od jeho matky, nespochybňovala, že tieto finančné prostriedky boli použité na stavbu nehnuteľnosti a nenamietala ani ich výšku, odvolací súd však na uvedenú námietku podľa § 366 CSP neprihliadol.

24. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok súd rozhodol v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a to podľa sadzobníka súdnych poplatkov, položka 6, písm. b/ a to 3 % z predmetu konania, ak sa konanie skončilo rozsudkom / 3 % zo sumy 85.117,31. eura, čo je hodnota vypořádavanej masy BSM - nehnuteľnosti + zostatok finančných prostriedkov na účte žalobkyne - 84.810,14 eura + 307,17 eura, potom je výška súdneho poplatku 2.553,50 eura, z čoho polovica je 1.276,50 eura. Žalobkyni bolo priznané oslobodenie od platenia súdneho poplatku, preto jej súd neuložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žaloby v jeho druhej polovici a neuložil túto povinnosť ani žalovanému, nie je možné hovoriť o jeho neúspechu v konaní.

25. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Súd je toho názoru, že aj žalobkyni aj žalovanému sa dostala polovica zo spoločného majetku a tak nie je možné hovoriť o prevažnom úspechu niektorého z nich, pomer úspechu a neúspechu u oboch strán je rovnaký.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Nitre prostredníctvom Okresného súdu Nitra (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 Civilného sporového poriadku).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.